

## راز اشک برای سیدالشهدا (ع)



روز اول محرم، وجود مبارک امام هشتم بسیار غمگین بود. ابن شیبب به خدمت حضرت مشرف شد، دید حضرت بسیار غمگین است. عرض کرد: چرا غمگین هستید؟ فرمود: امروز اول محرم است. تو اگر بخواهی گریه کنی، اگر می خواهی برای چیزی گریه کنی، بر ابي عبدالله گریه کن! برای اینکه او که رفت، نگذاشتند جامعه ما طعم عدالت را بچشد، طعم عقل را بچشد... سالار شهیدان را مظلومانه شهید کردند... ایام متعلق به این خاندان و عرض ادب کردن به اینها برای خود ما فضیلت است. چون گریه کردن ما را مسلح می کند. شما در دعای کمیل می خوانید که گریه سلاح مؤمن است، اسلحه مؤمن است. اگر کسی اهل جهاد بود، خواست مبارزه کند، با دست خالی که نمی تواند بجنگد. اگر خواست با دشمن بجنگد، سلاح او تفنگ است، گلوله است و... اگر هم خواست با غرور و منیت و خودخواهی و نفس اماره بجنگد، این در دعای کمیل آمده است: و س لاحه البكاء (1). این گریه خالصانه به درگاه خدای سبحان، آدم را مسلح می کند. یعنی آدم را از غرور، از تعدی، از ظلم و از خودبینی نجات می دهد، از احسن اثاثاً و رءیا (2) نجات می دهد، از طمع نجات می دهد. حالا گریه خاضعانه در عبادت و غیرعبادت یک اثر دارد، گریه برای سالار شهیدان یک اثر دارد. این گریه ما را به ولایت نزدیک می کند، به امامت نزدیک می کند، به علاقه به آنها نزدیک می کند... انسان اهل گریه، رفیق القلب است؛ قسی القلب نیست. این که گفتند به مجالس حسین بن علی شرکت کنید؛ برای اینکه جامعه، بهترین راه زندگی اش همین است. آنهائی که با این معارف رابطه ای ندارند، بالاخره همیشه در زحمت اند. درباره خود سیدالشهداء، حسین بن علی بن ابیطالب (سلام الله علیه) گفتند: انبیای الهی گریه کردند، وجود مبارک پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) گریه کرد. فاطمه زهرا و علی بن ابیطالب (علیهما آلاف التحية و الثناء) گریه کردند...